

T.C.
AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL HİZMETLER BAKANLIĞI
Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü

Mart 2020 dış ilişkiler e-bülteni sayı: 29

COVID-19 salgını birçok ülkede kamu ve özel sektörde esnek çalışma oranını artırdı.

DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Yayıma Hazırlayan

Salih Vecdi Seçkin AÇSH Uzmanı

Yazı Kurulu (Alfabetik sırayla)

Burhan Avcı	AÇSH Uzmanı
Çağatay Halat	AB Uzmanı
İzzet Kamil Giritlioğlu	AÇSH Uzmanı
Salih Vecdi Seçkin	AÇSH Uzmanı
Selman Ayan	AÇSH Uzmanı
Şeniz Özmert Koçer	AÇSH Uzmanı
Züleyha Çetin	Uzman

Grafik Tasarım

Enez Çağatay

Adres

Emek Mahallesi 17. Cadde, No: 13, PK. 06520 Emek / ANKARA

Telefon : 0 (312) 296 77 58

Faks : 0 (312) 296 18 81

"Genel Müdürlüğümüzün aylık elektronik bültenine abone olmak için digm.ebulten@ailevecalisma.gov.tr adresine e-posta adresinizi iletebilirsiniz. Ayrıca bültene ilişkin görüş ve önerilerinizi iletmek için de bu e-posta adresinden bizimle iletişime geçebilirsiniz."

Yasal Uyarı: Bu e-bülten bilgilendirme amaçlı olup Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın resmi görüşünü yansıtmamaktadır.

İÇİNDEKİLER

- “ 04 **Uzman Yorumu:** COVID-19 salgınının iş gücü piyasasında açtığı yaralar nasıl sarılacak?
- “ 06 Avrupa Komisyonu Şubat 2020 aylık istatistik bülteni yayımlandı
- “ 07 Eurostat: Yaklaşık 670 bin kişi AB vatandaşlığını aldı
- “ 07 G7 ve G20 ülkeleri COVID-19 için toplandı
- “ 08 G20 Zirvesi Suudi Arabistan'ın dönem başkanlığında COVID-19 gündemiyle bir araya geldi
- “ 08 ABD, geçici tarım işçilerine statü kazandırmak istiyor
- “ 09 İş dünyasında CEO avcılığı önem kazandı
- “ 09 Bazı mesleklerin önemi anlaşıldı
- “ 10 Mülteciler Almanya'ya geldikten sonraki beş yılda istihdama katılıyor
- “ 11 Almanya'daki asgari ücret uygulamasının ekonomiye olumlu etkileri oldu
- “ 12 Arnavutluk'ta tarım sektöründe kadın iş gücünü geliştirecek adımlar atılıyor
- “ 12 Kayıt dışılığın iş gücü piyasasındaki yüksekliği ciddi bir sorun
- “ 12 Belçika'da bir istihdam biçimi: Hizmet çeki sistemi
- “ 14 Danimarka'ya gelen yabancı iş gücünde azalma yaşanıyor
- “ 14 Hollanda'da geçici göçmen işçilerin durumu düşündürücü
- “ 14 İsveçliler ülkelere geri dönüyor
- “ 15 İsviçre 21 milyar ABD dolarlık kredi paketini artırmaya hazırlanıyor
- “ 15 Norveç, petrol varlığına rağmen yenilenebilir enerji yatırımlarına devam ediyor
- “ 16 Polonya göçmen kabulünde AB'de birinci
- “ 17 Romanya'da kırsal kesimde işsizlik yüksek

COVID-19 salgınının iş gücü piyasasında açtığı yaralar nasıl sarılacak?

2008 yılında yaşanan küresel mali krizden sonra dünyamızı olumsuz etkileyen en önemli küresel olay yeni korona virüs olarak adlandırılan COVID-19 salgını oldu. COVID-19 salgınında öncelik doğal olarak insan sağlığına verilerek salgının yayılmaması yönündeki tedbirler ön plana çıktı. Özellikle sağlık çalışanlarının mesai saatlerini gözetmeksizin özverili çalışması hem dünyada hem de ülkemizde toplumun her kesimi tarafından takdirle karşılandı.

Çalışma hayatı bakımından ise salgın bilhassa çalışan kesimin çalışma düzenini bozdu ve iş gücü piyasası üzerinde olumsuz etki yarattı. Salgının bulaşarak yayılmasının önüne geçmek amacıyla çalışma saatleri yeniden düzenlendi; hatta birçok sektörde dönüşümlü çalışmaya ve evden çalışmaya geçildi. Dolayısıyla da sorunun yavaş yavaş ekonomik ve istihdam boyutu ele alınmaya başlandı.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) uzmanları, geçtiğimiz son 10-20 yıl içerisinde dünya genelinde geçici ve yarı zamanlı işler, geçici taşeron işçiliği ve dijital çalışma platformları (gig ekonomi¹) gibi diğer çalışma biçimlerinin yaygınlaştığını belirterek salgının iş gücü piyasasına yansımalarının da buna bağlı olarak farklı olacağını dile getiriyor. ILO Genel Direktörünün 18 Mart'ta salgının dünya genelinde yaklaşık 25 milyon işe mal olacağını tahmin edildiğini açıklaması konunun istihdam boyutunun önemini ortaya koydu. Salgının şu ana kadar küçük esnafın yanı sıra en çok alış-veriş merkezleri, turizm ve eğlence, konaklama ve ulaşım sektörünü etkilediği görülüyor.

İçinde bulunduğumuz olağan dışı bu günlerde ülkeler, işten çıkarmalar ve bunun çalışan kesim üzerinde yaratacağı maddi sıkıntı ve etkilerini değerlendirmeye başladı. Nitekim ILO tarafından her ülkede işsizlik sigortası ve benzeri koruma yöntemlerinin bulunmadığı ifade edilerek işsizlik sigortasına sahip ülkelerde dahi farklı istihdam türlerinin yaygınlaşması neticesinde işsizlik sigortası kapsamının daraltıldığına dikkat çekildi. Yine birçok ülkede haftalık çalışma süresi, en az ücret, prim ödeme gün sayısı gibi ölçütlerin ülkelerin kendi şartlarına göre belirlendiği ifade edilerek birçok çalışanın ise hala yeterli sosyal güvencesinin olmadığını altı çizildi.

Bu çerçevede örneğin, ILO'nun 1994 tarihli ve 175 no.lu Yarı Zamanlı Çalışma Sözleşmesi'nin 6. maddesine atıfta bulunularak, zorunlu sosyal güvenlik sistemlerinin yarı zamanlı işçilerin tam zamanlı işçilerle eşdeğer koşullara sahip olacak şekilde uyarlanması ve ülkelerin belirledikleri ölçütleri de dönemler itibarıyla gözden geçirmeleri gerektiğine vurgu yapıldı.

Bilindiği gibi sosyal güvence, yoksulluğun azaltılması ve engellenmesi, eşitsizliğin giderilip eşitliğin sağlanması ve kayıt dışılığın sonlandırılarak kayıt altına alınmasında önemli bir araç olarak görülüyor. Söz konusu sosyal güvence zemininin sağlanmasında ise ILO'nun 2012 tarihli ve 202 no.lu "Sosyal Koruma Zeminine ilişkin Tavsiye"² sini belirtmek gerekiyor.

Uluslararası İşverenler Örgütü (International Organisation of Employers/IOE) ve Uluslararası İşçi Sendikaları Konfederasyonu (International Trade Union Confederation/ITUC) ise COVID-19'un küresel düzeyde hem işçi hem de işverenlerin sağlık ve geçim kaynaklarını tehdit etmesi nedeniyle ortak bir bildiri yayımladı.

¹ Kasım 2018 TİY Yurtdışı e-bülteni Sayı:13

Milletler (BM) Mukim Koordinatörlerinin Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri arasında yer alan "Sağlıklı ve Müreffeh bir Hayat" (SDG3/Hedef3) ile "İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme'ye (SDG8/Hedef8) odaklanması istendi.

IOE ve ITUC'un Ortak Bildirisi'nde, ILO ve Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) salgının yönetilmesinde yönlendirici olmaları ve sürdürülebilir çözümlerin bulunmasında öncü rol üstlenmelerine vurgu yapılırken; işçi ve işveren, KOBİ ve tüm iş dünyasının ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde Uluslararası Para Fonu (IMF), İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD), G7, G20, Dünya Bankası ve Bölgesel Kalkınma Bankalarının önlem alınması konusundaki desteklerine ihtiyaç bulunduğu belirtildi. Ayrıca ulusal düzeyde, ülkelerde yerleşik Birleşmiş

Ülkemizde 18 Mart 2020 tarihinde yapılan Korona Virüsle Mücadele Eşgüdüm Toplantısı sonrasında ekonomik tedbirleri içeren "Ekonomik İstikrar Kalkanı Paketi" açıklandı. Paket kapsamında ihtiyaç sahibi ailelere yapılacak nakdi yardımların yanı sıra, esnek ve uzaktan çalışma modellerinin etkin hale getirilmesi; istihdamın korunması amacıyla uygulanan kısa çalışma ödeneği şartlarının kolaylaştırılması ve işverenlerin mevcut istihdamı korumaları için destek sağlanması; bunlara ilaveten ücret ve işgücü kaybının önlenmesi için uygulanan telafi çalışmasının uzatılarak 2 aydan 4 aya çıkarılması gibi kararlar alındı. Bunlara ek olarak ihtiyaç sahiplerine sosyal yardım ve kredi imkânları sağlandı.

ILO ve sosyal paydaşların üzerinde mutabık olduğu üzere hem uluslararası hem de ulusal düzeyde ortaklaşa hareket edilmesiyle sorunun üstesinden gelinebileceği belirtiliyor. Nitekim çağrılara karşılık olarak ilki 16 Mart'ta G7 ülkeleri, 26 Mart 2020 günü de G20 ülkelerinin liderleri telekonferans yoluyla düzenledikleri iki ayrı Zirve ile atılacak adımların küresel düzeyde gerçekleştirilmesi kararını aldı. ILO Genel Direktörü toplantının ardından COVID-19 salgınının hızla küresel durgunluk haline gelebilecek bir ekonomik krize dönüştüğünü vurgulayarak; çalışanların, mesleklerin ve gelirlerin destekleneceği özel önlemlerin alınmasını istedi. Bu önlemler arasında sosyal koruma kapsamının genişletilmesi, istihdamın sürdürülmesi (kısa süreli çalışma, ücretli izin, diğer sübvansiyonlar) mikro, küçük ve orta ölçekli işletmeler de dahil olmak üzere vergi indirimine gidilmesi gibi tavsiyeler yer aldı.

Bilindiği gibi virüsün bulaşma tehlikesi hem iş gücünde istihdam kaybına neden oluyor hem de iş sağlığı ve güvenliği boyutuyla kamu sağlığını etkiliyor. Bu kapsamda, salgının kolay bulaşma tehlikesine karşı çalışanların iş sağlığı ve güvenliği boyutuyla da değerlendirilmesi gerekiyor. Özellikle hizmet sektöründe kasiyerlik yapan, adrese teslim kargo hizmeti gibi halkla yüz yüze temas gerektiren meslek gruplarında da iş sağlığı ve güvenliği açısından zorunlu bir uygulama ve denetimin yapılmasının yararlı olacağı değerlendirilebilir.

Birkaç hafta içinde yayılma hızının kesilmeyeceği anlaşılan COVID-19 salgınının yarattığı sorunların, IOE ve ITUC'un Ortak Bildirisi'nde de belirtildiği gibi bir yandan uluslararası yardımlaşma ve dayanışma yoluyla küresel düzeyde, diğer yandan sosyal diyalog yoluyla ulusal düzeyde aşılabileceği gerçekçi görünüyor. Alınacak tedbirlerin ise daha çok bireylerin yoksullaşmasına yol açmayacak, çalışanların da işlerini kaybetmeden gelir güvencesini garanti eden, iş dünyasının ise ekonomik dengesini sağlayacak korumacı tedbirler olduğu anlaşılıyor.

Salih Vecdi Seçkin
AÇSH Uzmanı

Avrupa Komisyonu Şubat 2020 aylık istatistik bülteni yayımlandı

Avrupa Komisyonu bünyesinde çalışmalarını sürdüren Avrupa Birliği İstatistik Ofisi (Eurostat) tarafından 01 Nisan 2020 tarihinde yayımlanan bültende, avro bölgesindeki (EA19)² mevsimlik etkilerden arındırılmış işsizlik oranı ortalaması 2020 yılı Şubat ayında %7,3 olarak açıklandı. Söz konusu işsizlik oranı, geçtiğimiz yılının aynı ayına (2019 Şubat) göre düşüş (%7,8) gösterdi. Bu oran Mart 2008 yılından bu yana avro bölgesinde kaydedilen en düşük oran oldu. Avrupa Birliği üyesi 27 ülkedeki (EU27)³ işsizlik oranı ortalaması 2020 Şubat ayında %6,5 olarak kaydedildi. Bu oran bir önceki aya (2020 Ocak) göre sabit kalırken, geçen yılın (Şubat 2019) aynı ayına göre (%6,9) azaldı. Avrupa Birliği üyesi 27 ülke ortalamasına ait %6,5'lik işsizlik oranı, AB aylık işsizlik istatistiklerinin yayımlanmaya başladığı 2000 yılı Şubat ayından bu yana AB'de kaydedilen en düşük işsizlik oranı oldu.

Avrupa Birliği İstatistik Ofisi hesaplamalarına göre, 2020 Şubat ayında 12 milyon 047 bini avro bölgesinde (EA19) olmak üzere 27 AB üyesi ülkede toplam 13 milyon 984 bin işsiz bulunuyor.

AB üyesi ülkelerde işsizlik oranları

2020 Şubat ayında AB üyesi ülkeler arasında en düşük işsizlik oranları Çek Cumhuriyeti (%2,0) Hollanda

ve Polonya'da (her ikisinde de %2,9) kaydedildi. En yüksek işsizlik oranları ise, 2019 Aralık ayında %16,3 ile Yunanistan ve %13,6 ile İspanya'da gerçekleşti.

Geçtiğimiz yılın aynı dönemiyle karşılaştırıldığında işsizlik oranı 19 üye ülkede azalırken Almanya ve Portekiz'de sabit kaldı. Çek Cumhuriyeti'nde (%1,9'dan %2,0'ye), Romanya'da (%3,8'den %3,9'a), Lüksemburg'da (%5,4'den %5,7'ye) Estonya'da (2019-2020 Ocak ayları arasında %4,2'den %4,7'ye), Letonya'da (%6,0'dan %6,6'ya) ve İsveç'te (%6,6'dan %7,2'ye) yükseldi. İşsizlik oranlarında en büyük düşüşler Yunanistan (2018-2019 Aralık ayları arasında %18,5'den %16,3'e), Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (%7,5'den %5,8'e) ve Hırvatistan'da (%7,2'den %6,2'e) yaşandı.

Genç işsizlik oranları

2020 Şubat ayında 2 milyon 258 bini avro bölgesinde (EA19) olmak üzere 27 AB üyesi ülkede toplam 2 milyon 734 bin 25 yaş altı gencin işsiz olduğu kaydedildi. Bu dönemde genç işsizlik oranı Şubat 2019'a göre düşüş göstererek 27 AB üyesi ülkede %14,9 (2019 Şubat ayında %15,5), avro bölgesinde %15,5 (2019 Şubat ayında %16,1) olarak gerçekleşti.

Şubat 2020'de en düşük genç işsizlik oranları, Çek Cumhuriyeti ve Almanya (her ikisinde de %5,3) ve Hollanda'da (%6,3); en yüksek oranlar ise Yunanistan (Aralık 2019'da %34,7), İspanya (%30,9) ve İtalya'da (%29,6) gözlemlendi.

² Avro bölgesi (EA19) ülkeleri: Almanya, Avusturya, Belçika, Estonya, Fransa, Hollanda, İrlanda, İspanya, İtalya, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi, Litvanya, Letonya, Lüksemburg, Malta, Portekiz, Slovenya, Slovakya, Yunanistan.

³ Avrupa Birliği (EU27) ülkeleri: Almanya, Avusturya, Belçika, Bulgaristan, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Estonya, Fransa, Hırvatistan, Hollanda, İrlanda, İspanya, İsveç, İtalya, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi, Litvanya, Letonya, Lüksemburg, Macaristan, Malta, Portekiz, Romanya, Slovenya, Slovakya, Yunanistan.

2020 Şubat ayı itibarıyla bazı AB üyesi ülkelerde mevsimsel etkilerden arındırılmış işsizlik oranları:

	Toplam İşsizlik Oranı (%)	Erkek (%)	Kadın (%)	Genç İşsizliği (25 yaş altı, %)
Euro-19	7,3	7,0	7,6	15,5
AB-27	6,5	6,3	6,8	14,9
Belçika	5,2	5,6	4,7	-
Bulgaristan	4,1	4,6	3,4	10,3
Çek Cumhuriyeti	2,0	1,8	2,3	5,3
Danimarka	4,9	4,6	5,1	10,5
Almanya	3,2	3,6	2,6	5,3
İspanya	13,6	11,9	15,4	30,9
Fransa	8,1	8,1	8,1	19,5
İtalya	9,7	9,0	10,8	29,6
Hollanda	2,9	2,9	3,0	6,3
Avusturya	4,4	4,6	4,2	9,7
Polonya	2,9	2,7	3,2	7,8
Portekiz	6,5	6,0	7,0	19,5
İsveç	7,2	7,2	7,2	20,0

Kaynak: "February 2020", 01 April 2020, "eurostat, newsrelease euroindicators",53/2020.

Eurostat: Yaklaşık 670 bin kişi AB vatandaşlığını aldı

Avrupa Birliği İstatistik Ofisi (Eurostat) verilerine göre 2018 yılında 672 bin 300 kişi 27 Avrupa Birliği (AB) üyesi ülkeden birinin vatandaşlığını aldı. Söz konusu rakam geçen sene 700 bin 600, 2016 yılında ise 843 bin 900 idi. AB vatandaşlığını alanların çoğu üçüncü ülke vatandaşları ve vatansızlar iken %13'ü başka bir AB üyesi ülke vatandaşlarından oluştu.

AB vatandaşlığını alanlardan 67 bin 200 Fas vatandaşı İspanyol, İtalyan ve Fransız vatandaşlığını,

47 bin 400 Arnavutluk vatandaşı, Yunan ve İtalyan vatandaşlığını, 28 bin 400 Türk vatandaşı, Alman vatandaşlığını, 23 bin 100 Brezilya vatandaşı, İtalyan ve Portekiz vatandaşlığını, 21 bin 500 Romen, İtalyan ve Alman vatandaşlığını, 18 bin 400 Cezayirli, Fransız vatandaşlığını, 16 bin 600 Suriyeli İsveç vatandaşlığını, 16 bin 200 İngiliz Alman ve Fransız vatandaşlığını, 15 bin 800 Rus, Alman vatandaşlığını, 15 bin 400 Ukraynalı ise Alman, İtalyan ve Polonya vatandaşlığını elde etti.

AB vatandaşları arasında diğer AB vatandaşlığını en fazla elde edenler Romen, Polonya ve İtalyan vatandaşları oldu.

Kaynak: "Acquisition of citizenship in the EU", 30 March 2020, "eurostat, newsrelease euroindicators",50/2020.

G7 ve G20 ülkeleri COVID-19 için toplandı

COVID-19 salgının yol açtığı küresel sağlık ve ekonomik riskleri ele almak üzere G7 ülkeleri 16 Mart 2020 Pazartesi günü telekonferans yoluyla görüşme gerçekleştirdi. G7 ülkeleri içinde yer alan İtalya, Fransa ve Japonya salgından en fazla etkilenen ülkeler olurken, G7 ülkeleri yayımladıkları Ortak Bildiri'de COVID-19 salgını ile mücadelede uluslararası düzeyde sıkı bir işbirliği yapmayı kararlaştırdı. G7 ülkeleri bildiriyle güçlerini aşağıdaki amaçlar için birleştirmeyi taahhüt etti:

- 1.Risk altındaki insanları COVID-19'dan korumak için gerekli halk sağlığı önlemlerini koordine etmek;
- 2.Güven ve büyümeyi yeniden tesis etmek ve istihdamı desteklemek;
- 3.Küresel ticareti ve yatırımı desteklemek;
- 4.Bilim, araştırma ve teknoloji işbirliğini teşvik etmek.

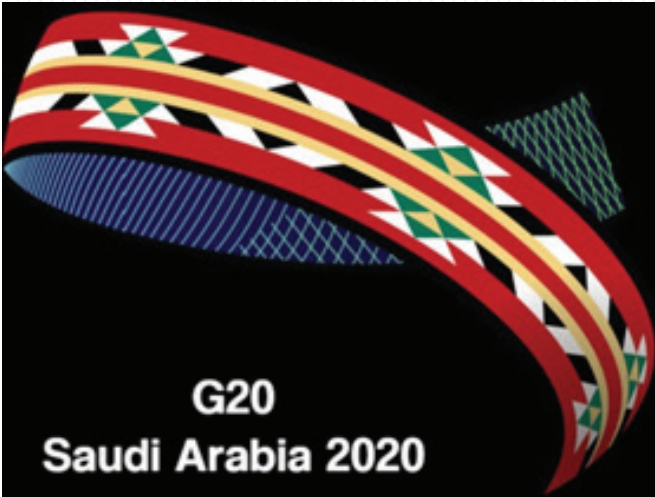

Council of the European Union

Ayrıca, Avrupa Komisyonu Başkanı tarafından yapılan açıklamada yeni rehber ilkeler çerçevesinde AB vatandaşlarının önümüzdeki 30 gün boyunca gerekli olmayan seyahatlerinin yapılmaması; gerek görülürse bu sürenin uzatılabileceği de belirtildi.

Kaynak: "G7 leaders' Statement on COVID-19", European Council, Web. 16 March 2020.

G20 Zirvesi Suudi Arabistan'ın dönem başkanlığında COVID-19 gündemiyle bir araya geldi

G20 Liderler Olağanüstü Zirvesi, Suudi Arabistan'ın dönem başkanlığında yeni tip korona virüs (COVID-19) gündemiyle 26 Mart 2020 tarihinde video konferans yöntemiyle gerçekleştirildi. Zirve'ye G20 ülkeleri ve davetli ülkelerin (İspanya, Ürdün, Singapur, İsviçre) liderleri ile uluslararası kuruluş temsilcileri (BM, Dünya Bankası, IMF, WHO, WTO, FAO, ILO, OECD) katıldı. Zirve'de, küresel salgına karşı birlikte, koordineli ve dayanışma içerisinde hareket etme mesajı verildi.

Zirve sonunda yayımlanan Liderler Bildirgesi'nde:

- İnsanların hayatlarının korunması;
- İşlerinin ve gelirlerinin güvence altına alınması;
- Finansal istikrarın, güvenin yeniden temin edilip büyümenin canlandırılması;
- Ticaret ve küresel tedarik zincirlerindeki aksaklıkların giderilmesi;
- Desteğe ihtiyaç duyan bütün ülkelere yardımda bulunulması;
- Halk sağlığı ve mali tedbirler konusunda koordinasyonun sağlanması;

hususlarında ülkelerin gerek bireysel, gerekse toplu olarak her türlü çabayı gösterme kararlılığına vurgu yapıldı.

ABD, geçici tarım işçilerine statü kazandırmak istiyor

Amerika Birleşik Devletleri'nde (ABD) çalışan nüfusun yaklaşık %1,41'i tarım sektöründe istihdam ediliyor. Bu alandaki iş gücü açığı ise büyük ölçüde mevsimlik tarım işçileri tarafından karşılanıyor. Tarım gibi düşük ücret ödenen bir sektörde işverenler çalışacak eleman bulamadığından iş gücü açığı geçici göçmen ya da misafir işçi olarak tanımlanan yabancı işçilerden karşılanıyor. Düşük ücretlerle çalışan göçmen işçilere vize için Amerikan hükümeti işçi kotasını 2010 yılında 103 binden 2019 yılında 408 bine yükseltti. Bu konuda iki tip vize uygulanıyor. Bunlardan biri mevsimlik çiftlik çalışanları için verilen H-2A vizesi, diğeri ise çiftlik dışı işçiler için verilen H-2B vizesi. Ancak, söz konusu vizeler için işverenlerin ABD'de işçi bulamadıklarını Çalışma Bakanlığına kanıtlaması gerekiyor. Söz konusu

işçilerin büyük çoğunluğu Meksika'dan temin ediliyor.

İşverenler geçici göçmen işçilerin başvurusu, işe yerleştirilmesi, ulaşımı ve barınmasından sorumlu tutuluyor. İsterlerse işçinin vizesini iptal hakkına da sahipler. Yasal olan diğer göçmenlerin aksine geçici göçmen işçiler için sosyal güvenlik, sağlık ya da işsizlik primleri ödeme zorunluluğu bulunmadığından masrafları düşük oluyor. Bu nedenle de işverenler tarafından tercih ediliyor.

Ancak, vize başvurusuna ilişkin bürokratik işlemlerin çok uzun olmasından dolayı işverenler sıkıntı yaşıyor. Sorunun çözümü için Amerikan Çalışma Bakanlığı tarafından bürokratik işlemlerin azaltılması, yasa dışı birçok göçmenin durumunun iyileştirilmesi ve son iki yılda en az 180 gün tarım sektöründe çalışmış olanlara "tarım işçisi sertifikası" verilmesini öngören bir yasa taslağının hazırlandığı bildiriliyor. Söz konusu taslağın yasalaşması halinde, uygulamadan 325 bin geçici göçmen işçinin yararlanması bekleniyor. ABD'de mevcut durumda statüsü belirsiz yaklaşık 12 milyon göçmen bulunuyor.

Kaynak: "America is witnessing a guest-worker boom, even under Donald Trump", The Economist, January 18th 2020; "The House passed a bipartisan bill that could legalize 325,000 unauthorized immigrants" Vox, Web. December 12, 2019.

İş dünyasında CEO avcılığı önem kazandı

Üstün beceriye sahip çalışanların kurumsal başarıda kilit rol oynadığı günümüzde, işletmeler yetenekli kişileri istihdam edip, ellerinde tutabilmek için büyük bir çaba gösteriyor. İş dünyasının giderek daha fazla küresel hale gelmeye başladığı özellikle 1970'lerden itibaren danışmanlık sıradan bir iş iken zaman içinde ana akım bir mesleğe dönüşmüş durumda. Bu bağlamda, özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nde (ABD) beyin avcısı (head hunter) olarak adlandırılan özel istihdam bürolarının özel sektördeki işlevleri giderek

arttı. Nitekim ABD'de 2019 yılında 3 bin 600 büyük firmadaki üst düzey 311 yönetici işten ayrılmış; yerine uygun yeni yöneticilerin bulunarak firmaların başına geçirilmesi ise hayatiyet arz eden bir durum halini almıştı. 1970 yılından bu yana aradan geçen yaklaşık elli yılın sonunda bugün sektörde CEO araştırması yapan beş büyük firma bulunuyor.

Merkezleri Los Angeles, Chicago (2), Zürih ve New York'ta bulunan söz konusu beş büyükler "Shrek" olarak adlandırılıyor ve bu firmaların 2018 yılında 4.8 milyar ABD doları aracılık ücreti aldıkları kaydediliyor. Hesaplamalara göre bu tutar bir yıl öncesine nazaran %14, 2014 yılına nazaran ise %43 oranında arttı. Yapılan incelemelerde, bu şirketlerin uygun CEO'ları tespit ederken dört önemli özelliğin bir arada olmasına özen gösterdikleri tespit edildi. Bu dört özellikten birincisi, yönetim kurullarınca modern CEO'lar için vazgeçilmez kabul edilen geniş bir beceri kapasitesi; CEO'ların fiziksel açıdan aşırı iş yüküne dayanabilme direnci; medya ile rahatça iletişim kurabile yetisi ve yüksek farkındalık düzeyine sahip olunması olarak sayılıyor.

Kaynak: "The industry tasked with finding bosses is more powerful than ever", The Economist, February 8th 2020; "America's best executive recruiting firms", Forbes, March 27, 2019

Bazı mesleklerin önemi anlaşıldı

2008 yılında yaşanan finansal krizde bankaların sistem açısından ne kadar önemli olduğu ve sistemin çökmesi

halinde toplum için hayati sonuçlar doğuracağına ortaya çıktığı ifade edilirken, bugün küresel düzeyde yaşanan yeni korona virüs salgınının ise sağlık personelinin, tedarikçi firmaların ve kasiyerlerin de içinde bulunduğu meslek gruplarının ne kadar değerli oldukları belirtildi. Almanya'da daha önce yaklaşık 9 bin kişi üzerinde yapılan ankette gelir, sağlık tehlikesi, fazla mesai ve fiziki baskılar gibi unsurlar dikkate alınmış ve anket sonucunda başta hemşireler olmak üzere kargo şirketi çalışanları ve temizlik işçilerinin mesleklerinde itibar görmediklerini ifade ettikleri belirtilmişti. Bugün ise kendilerini değersiz hissettiklerini belirten yukarıdaki meslek gruplarının değerlerinin anlaşıldığı ifade ediliyor. Küresel finansal krizden on iki yıl sonra yaşanan COVID-19 virüs salgını ile birlikte her an enfekte olma riski ile karşı karşıya bulunan hekim, hemşire ve bütün sağlık personelinin, acil tıp teknikerlerinin (paramedikler), temizlik işçilerinin, kamyon sürücülerinin ve süpermarketlerin sistem için ne kadar önemli oldukları vurgulanıyor. Anılan anket sonucuna göre, Almanya'nın 13 bin hemşireye ihtiyacı bulunduğu da belirtiliyor.

Kaynak: "Applaus vom Balkon reicht nicht", ZEIT Online, Report, October 2019.

Mülteciler Almanya'ya geldikten sonraki beş yılda istihdama katılıyor

Bundesamt
für Migration
und Flüchtlinge

Almanya Federal İstihdam Bürosu, İş Gücü Piyasası ve Meslek Araştırmaları Enstitüsü (IAB) Federal Göç ve Mülteciler Dairesi (BAMF) ve Alman Ekonomik Araştırma Enstitüsü (DIW) tarafından mültecilerin istihdamı konusunda ortaklaşa bir anket çalışması gerçekleştirildi.

Yapılan anket çalışmasında toplam 8 bin mülteci ile görüşülerek, 2013-2016 yılları arasında Almanya'ya gelen mülteciler inceleme altına alındı. Ankette, İstihdam Araştırmaları Enstitüsü (IAB) araştırmacıları tarafından, 1990'ların başından 2013 yılına kadar

INSTITUT FÜR ARBEITSMARKT- UND
BERUFSFORSCHUNG

Die Forschungseinrichtung der Bundesagentur für Arbeit

Almanya'ya gelen mülteciler ile 2013 yılından sonra Almanya'ya gelen mültecilerin bir karşılaştırması yapıldı. Araştırmaya göre, 1990'lı yıllarda özellikle eski Yugoslavya'daki çatışmalar sonucu gelen mültecilerin %44'ünün, geldikten beş yıl sonra çalışmaya başladıkları belirlenirken, 2013'ten sonra gelenlerin %49'unun beş yıl içerisinde sürekli bir iş bulduğu tespit edildi. Her ne kadar araştırma sonucunda 2013 sonrası gelen mültecilerin öncekilere nazaran daha hızlı iş buldukları belirlenmiş olsa da önceki dönemde gelenlerin dil, eğitim ve mesleki eğitimlerinin daha iyi olduğu, ancak dönem itibarıyla işsizliğin daha yüksek olmasının kişilere olumsuz yansıdığı kaydedildi. Bunun yanında, özellikle 2015 yılındaki kitlesel mülteci akını esnasında Almanya'nın yeni gelenlerin entegrasyonları için olağanüstü bir gayret sarf ettiği de belirtildi.

Araştırmaya göre 2013 yılından sonra gelen mülteci nüfusunun %68'i tam zamanlı veya yarı zamanlı istihdamda, %17'si ücretli eğitim programlarında ve %3'ü ücretli staj programlarına katıldı. Toplam olarak %12 oranındaki mülteci grubunun ise ayda 450 avro'dan az gelir elde edilen mini işlerde çalıştığı belirtildi.

2018 yılının ikinci yarısında, mültecilerin toplam %60'ı kazançlı bir işe girip çalışırken bir kısmı eğitim

kurumlarında eğitime katıldı veya entegrasyon ve işgücü piyasası programlarında yer aldı. Geriye kalan %40'ın büyük bir kısmı iş aramakta olup ana-babalık izni ya da doğum izninde bulunuyor.

Erkek ve kadınlar arasındaki istihdamda ise büyük bir fark tespit edildi. Almanya'ya taşındıktan sonraki beş yıl içinde erkeklerin %57'si istihdam edilirken, kadınlar arasında istihdam edilenlerin oranı sadece %29'da kaldı. Kadınların istihdamının düşük kalmasının nedeni çocuk bakımına bağlandı.

Kaynak: "Integration in Germany: Half of refugees 'find jobs within five years'", thek-local.de, Web. 5 February 2020.

Almanya'daki asgari ücret uygulamasının ekonomiye olumlu etkileri oldu

F. Almanya'da beş yıl önce yürürlüğe giren asgari ücret uygulamasının ekonomiye olumlu etkisi yapılan araştırmalar sonucunda kanıtlandı. 2015 yılı Ocak ayında ülkenin 16 eyaletinde başlayan saatlik 8.5 avroluk asgari ücret uygulamasının ardından birçok işveren, işlerin kaybolacağını ve istihdamda büyük oranda kayıplar yaşanabileceğini öne sürmüştü.

Ancak asgari ücretin ekonomiye olumlu katkısı oldu. Bir yandan alt gelir grubunda istihdam edilenlerin maaşlarında artış yaşanırken diğer yandan istihdam edilenlerin sayısında artış gözlemlendi.

Ekonominin olumlu bir seyir izlemesi ve işletmelerin personele ihtiyaç duymaları söz konusu tablonun en önemli sebebi oldu. Alman İş Gücü Piyasası ve Mesleki Araştırmalar Enstitüsü (IAB) ile Londra Üniversitesi'nin ortaklaşa yaptıkları ve sonuçlarını Şubat 2020'de açıkladıkları araştırma, asgari ücret uygulamasının ekonomiye ve istihdama etkisini ortaya koydu. Araştırmaya göre bu olumlu tablonun nedeni

olarak asgari ücret uygulamasının hayata geçirilmesi için seçilen zamanın; ekonominin çarklarının istikrarlı bir şekilde döndüğü bir döneme rastlaması ve asgari ücret seviyesinin özel sektörü zorlayıcı oranda tespit edilmemiş olması gösteriliyor. Araştırmaya göre asgari ücretin diğer bir olumlu yanı ise, alt gelir düzeyindeki ücretlerde büyük ölçüde adaletin sağlanması ve bu suretle çalışan verimliliğinin artmış olması oldu. Öte yandan söz konusu asgari ücret uygulamasının özetle diğer etkileri şu şekilde sıralanıyor:

- ✓ Çalışanlar işyeri değişikliği yaparak, kurumsal ve mali açıdan daha güçlü ve aynı nitelikteki işlere daha iyi ücret ödeyen işletmelere geçtiler;
- ✓ Bunun sonucunda 3 ve daha az sayıda kişi istihdam eden birçok küçük işletme iş gücü kaybına uğradı;
- ✓ Bu kayıp genel istihdam rakamları açısından bakıldığında çok sınırlı kaldı;
- ✓ İşletmelerin hem istihdam kapasiteleri arttı hem de daha fazla kişi istihdam eden firma sayısında artış gözlemlendi;
- ✓ Mevcut iş gücü daha verimli çalışma metotları izleyen firmalara doğru hareket etti,
- ✓ Bu hareketlilik ise çalışan verimliliğini de aynı oranda artırdı.

Kaynak: "German Minimum Wage Drove Workers to More Productive Firms", UCL Press Release, cream-migration.org, Web.31/03/2020;

Arnavutluk'ta tarım sektöründe kadın iş gücünü geliştirecek adımlar atılıyor

Arnavutluk Tarım ve Kırsal Kalkınma Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, Arnavutluk'ta kadınların tarım sektöründe önemli bir rol üstlendiği ve tarım iş gücünün yaklaşık %55'ini oluşturduğu belirtildi. Ayrıca, her yıl hem ulusal programdan hem de AB destekli Kırsal Kalkınma Ön Katılım Aracı (IPSRT II) programının tarım hibelerinden yararlanan çok sayıda kadın olduğu bildirildi.

Arnavutluk Tarım ve Kırsal Kalkınma Bakanlığı'nın ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID) ile birlikte düzenledikleri "Potansiyelin Ortaya Çıkarılması: Değer Zincirinde Cinsiyet Duyarlılık Analizi, Daha İyi Ekonomik ve Kalkınma Politikaları ve Programlarının Geliştirilmesi" temalı konferansta yapılan açıklamada, sektörün gerektirdiği standartların geliştirilmesi ve meyve üretimi, tarımsal ürün işleme, zeytin yetiştiriciliği, üzüm bağları, şifalı otlar vb. gibi belirli bazı tarım faaliyetlerinde kadınların mesleki eğitim ihtiyaçlarının karşılanacağı ifade edildi.

Kaynak: "Efforts to empower women in rural economy", Albanian Daily News, Web. 06 March, 2020.

Kayıt dışılığın iş gücü piyasasındaki yüksekliği ciddi bir sorun

Son dönemde Arnavutluk ekonomisinin verimliliğinde bir gelişme olmazken Arnavutluk İstatistik Ofisi (INSTAT) verileri asgari ücret üzerinden sigorta primi ödeyenlerin sayısında 2019 yılının üçüncü çeyreğinde artış olduğunu gösterdi. Buna göre, asgari ücretten prim ödeyenlerin oranı 2018 yılının aynı döneminde %25,3 iken 2019 yılının son çeyreğinde %28,5'e yükseldi. Nitekim aynı dönemde tavan üzerinden sigorta primi ödeyenlerde azalma yaşandı. Hükümet tarafından Ocak 2021'den itibaren asgari ücretin 30 bin lek'e çıkarılacağını duyurusu yapılmasına karşın daha fazla kişinin asgari ücretten aylık olarak çalışmaya devam etmesi reel ekonomide tersi bir gelişmenin olduğunu gösterdi.

Arnavutluk'un 2014 yılından itibaren uyguladığı kademeli ücret gelir vergisi, yüksek ücretlerde kayıt dışılığın artmasına neden oldu ve 2018 yılının son çeyreğinde 120 bin lek'in üzerinde aylık alanların oranı %4,7 iken 2019 yılında %4,3'e geriledi.

Dünya Bankası, bölgedeki istihdam eğilimleri hakkında hazırladığı yıllık raporunda, Arnavutluk'ta kayıt dışı istihdamın 2018 yılında 10 bin daha arttığını kaydetti. Arnavutluk Maliye Bakanlığı ise kayıt dışılığın ülkede önlenmesini teminen iş gücü odaklı bir eylem planının hazırlandığını açıkladı.

Kaynak: "High Informality in Labor Market, a challenge", Albanian Daily News, Web. March 8, 2020.

Belçika'da bir istihdam biçimi: Hizmet çeki sistemi

Belçika'da, mahalle veya yakın çevrede hizmet ve istihdamın geliştirilmesine yönelik olarak 2001

yılında başlatılan Hizmet Çeki (*) uygulaması başarıyla sürdürülüyor.

Hizmet Çeki Sistemi'nin üç temel hedefi bulunuyor:

-Başta düşük nitelikli kişiler olmak üzere istihdam piyasasının hedef gruplarında istihdam oranını artırmak,

-Kayıt dışılığı azaltmak ve

-Ailelerin iş-yaşam memnuniyetinde dengeyi sağlamak.

Sistemde, çalışan, yetki sahibi işletme ve müşteri olmak üzere üç taraf bulunuyor. Sisteme göre, işletme ile çalışan kişi; ve işletme ile müşteri arasında olmak üzere taraflar arasında iki anlaşma imzalanıyor. Çalışan ile müşteri arasında herhangi bir hukuki ilişki söz konusu olmayıp sorumluluk işveren üzerinde bulunuyor. Sistemin yönetimi Sodexo adlı kuruluş tarafından yerine getiriliyor.

Sistemde hizmet çeki olarak tanımlanan bir çek kullanılıyor. Bu hizmet çeki müşteri (birey veya aile) tarafından satın alınarak evinde gerçekleştirilen her bir saatlik çalışma karşılığında çalışana veriliyor. Müşterinin hizmet çekini satın alabilmesi için Sodexo'ya kayıt yaptırması gerekiyor. Müşteri, hizmetinden memnun olduğu herhangi bir çalışanı tercih etme hakkına da sahip bulunuyor. Çek, çalışan açısından verilen hizmetin kanıtlayıcı bir belgesi niteliğinde olup, iş bitiminde kendisini istihdam eden yetkilendirilmiş işletmeye veriliyor.

Hizmet çeki sisteminde evin temizlenmesi, camların silinmesi, bulaşık ve çamaşır yıkanması, ütü, yemek ve alış-veriş yapılması, yama ve sökükle dikilmesi yapılacak işlerden sayılıyor.

Ayrıca engelli kişinin ulaşımına refakat etmek de ev işlerinden olup tamirat, boya-badana, bahçe bakımı, çocuk bakımı kapsam dışı kabul ediliyor.

Bu uygulamadan mesleki tecrübesi olsun veya olmasın herkes (işsizlik yardımı alan, işsizlik yardımı sona ermiş veya kısmi süreli çalışan, işsizlik yardımından yararlanmayan bir işsiz...) faydalanabiliyor. İşin süresinin aynı işverende günlük kesintisiz üç saatten az olmaması gerekiyor. Çalışan yaptığı iş karşılığında müşteriden aldığı çeki işverene vererek ücretini ondan alıyor. Çalışan kişi imzalamış olduğu iş sözleşmesi kapsamında bütün yasal haklardan da (emeklilik, hastalık ve iş kazası sigortası, işsizlik yardımı, ücretli izin ve yıllık tatil vb.) yararlanıyor.

Sistemde şirketler, geçici iş bulma şirketleri, dernekler, sağlık bakım sigorta sandıkları, yerel istihdam büroları, belediye sosyal yardım merkezleri, sosyal amaçlı kuruluşlar ve işçi çalıştıran serbest meslek sahipleri işveren tarafını oluşturuyor. Müşterileri ise daha çok 65 ve daha yukarı yaşta kiler (%24), çalışanlar (%64), engelliler (%9), çocuklu aileler (%38) ve düşük gelirli (31) teşkil ediyor.

Hizmete ihtiyaç duyulmasının başlıca nedenleri arasında ise kadınların çalışma hayatına giderek daha fazla girmesiyle ailede ev işlerine ayrılan zamanın azalması, yaşlı nüfusun ev hizmetlerine duyduğu ihtiyacın artması, ev işlerine ihtiyaç duyan tek ebeveynli aile sayısının sürekli artması ve iş-yaşam memnuniyetinin önem kazanması gösteriliyor.

(*) Hizmet çeki, devlet tarafından sübvansede edilmekte olup, birim fiyatı halen 22,04 avro; hizmet alıcısına maliyeti ise, vergi indirimi hariç 9 avro civarında bulunuyor.

Kaynak: Brüksel Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müşavirliği

Danimarka'ya gelen yabancı iş gücünde azalma yaşanıyor

Danimarka'ya çalışmak üzere gelerek yerleşen yabancıların sayısında 2019 yılında azalma yaşandı. Bu azalmanın Danimarka ekonomisi üzerinde bazı olumsuz sonuçları olacağı değerlendiriliyor. Şu anda Danimarka'da 290 bin yabancı uyruklu kişinin çalıştığı belirtilerek 2018 yılında ülkeye yerleşen 17.365 kişiye karşın 2019 yılında 9.476 yabancıların iş gücü piyasasına girdiği belirtiliyor. Ayrıca, Danimarka'ya çalışmak üzere gelen AB vatandaşlarının sayısında da 2019 yılında herhangi bir artış gözlenmedi. 2018 yılında AB ülkelerinden 8.462 kişi çalışmak üzere Danimarka'ya yerleşmiş iken 2019 yılında bu sayı 1.416 oldu. Bu durumun firmaların rekabet edebilirliğinin azalmasına yol açacağı belirtiliyor.

Danimarka Yönetim Profesyonelleri Sendikası (Ledernes Hovedorganisation/LH) siyasetçilere çağrıda bulunarak firmaların AB dışından işe alımlarını kolaylaştırarak sorunu gidermelerini istedi. Aksi takdirde, Danimarkalıların daha fazla çalışmalarını sağlayacak reformların uygulanması gerektiği belirtildi.

Kaynak: "Denmark is losing popularity as a relocation choice for EU citizens", The Local, Web. 20 February 2020.

Hollanda'da geçici göçmen işçilerin durumu düşündürücü

COVID-19 krizi, Hollanda'daki binlerce Polonyalı ve diğer geçici işçiye etkiliyor.

Söz konusu işçiler işlerini ve evlerini kaybettikleri gibi hazırlanan mali destek programlarının da dışında tutuluyorlar. Hollandalıların evde kal çağrısıyla evlerinde oturuyor olmalarına karşın Polonyalılar, Romenler ve Bulgarlar halen işlerinin başında ve bahçelerde çalışıyorlar. Kuşkonmaz, domates ve çilek toplayıcılığı yapan geçici göçmen işçilere Hollandalı çiftçilerin ihtiyacı olduğu açıklanırken bu işçilerin sosyal güvenlik sistemince korunması çağrısında bulunuluyor.

Kaynak: "Europe's seasonal workers are being forgotten in the corona crisis", DurtchNews, Web. March 30, 2020.

İsveçliler ülkelerine geri dönüyor

2013 yılından bu yana ilk defa İsveç'e yeni gelenler arasında en büyük grubu aslen İsveç doğumlu olanlar oluşturdu. 2019 yılında İsveç doğumlu olup ülkesine geri dönen yaklaşık 11.955 kişi tekrar asıl ülkeleri olan İsveç'e yerleşti.

Son beş yıldır İsveç'e yeni gelenler arasında Suriye ilk sırada yer aldı. Ancak, 2019 yılında gelenlerin sayısı 2018 yılının yaklaşık yarısı kadar gerçekleşti ve 6.128 Suriyeli İsveç'e geldi. Gelenlerin sayısı 2016 yılına nazaran %90 azaldı. Bunun yerine, 7.389 kişi ile Hindistan, 6.845 kişi ile Afganistan ilk iki sıraya yerleşti.

İsveç'e yerleşen yabancı doğumlular arasında en fazla artış %24,7'lik oran ile (3.225) Pakistan oldu.

İsveç nüfusu 2013 yılından beri en düşük artışı geçen yıl 97.404 kişi ile yaşadı. İsveç İstatistik Bürosu'na göre artışın yaklaşık %73'ünü göç oluştururken, diğer faktörü doğumların ölümlerden daha fazla gerçekleşmesi oluşturdu.

İsveç'ten ayrılanların oranı ise bir önceki seneye göre %1,6 oranında artarak 47.718 kişi oldu. İsveç'ten ayrılanlar arasındaki en büyük grubu 16.028 kişi ile yine İsveçliler oluşturdu. İsveç'ten ayrılanlar listesinde Polonyalılar 2.057, Finliler ise 2.000 kişi ile ikinci ve üçüncü sırada yer aldılar.

Kaynak: "Country by country: Where do Sweden's immigrants come from?" thelocal.se. Web. 20 february 2020.

İsviçre 21 milyar ABD dolarlık kredi paketini artırmaya hazırlanıyor

İsviçre Maliye Bakanlığı İsviçre'nin küçük işletmelere devlet destekli acil krediler için 20 milyar frank (21 milyar dolar) tutarındaki fonu artırabileceğini açıkladı.

Yetkililerce, COVID-19 salgını kontrol etmek için gıda dışı ürün satışı yapan mağazalar, restoranlar, tiyatrolar ve spor salonları kapatıldı. Ekonominin bir durgunluk devresine girebileceği beklenirken, Hükümet tarafından daha az çalışma saati uygulanması kuralına 2008 küresel mali krizine kıyasla daha fazla şirketin katılması çağırısı yapılıyor.

Kaynak: "Switzerland Is Prepared to Raise \$21 Billion Loan Package", Swissinfo.ch, Web. Mar.29, 2020.

Norveç, petrol varlığına rağmen yenilenebilir enerji yatırımlarına devam ediyor

Norveç 1969 yılında Kuzey Denizinde petrolün bulunmasından sonra hızlı bir değişim yaşadı ve dünyanın en büyük petrol ihracatçısı ülkelerinden

biri haline geldi. Norveç'te hidrokarbon satışı Gayri Safi Yurtiçi Hasılası (GSYİH)'nin %19'unu oluşturuyor. Norveç İklim ve Çevre Bakanlığı, ülkenin dünyadaki en büyük yenilenebilir enerji ve teknolojileri ile fosil yakıttan faydalanan ülke olmasına karşın paradoks içinde olduğunu belirtiyor. Nitekim Norveç'in elektrik üretiminin çoğunluğu yenilenebilir enerji kaynaklarından sağlanıyor. Gelecek yıl ise ülkede petrole dayalı ısınma yasaklanacak. Trafığe yeni kayıtlı araçların yarısı da elektrikle çalışıyor. Ayrıca, şehir merkezindeki otoparkların tamamına yakını merkezden uzağa alınarak parklara, bisiklet parkı ve yaya kaldırımlarına dönüştürüldü.

Norveç'te hizmet sektörü GSYİH'nin %55'ini oluşturuyor ve mevcut zorlukların üstesinden gelinebilmesi için teknolojinin kullanımından yararlanılarak verimliliğin arttırılması ve her sene petrolle ilişkili işlerin azalmasından dolayı işten ayrılanlar için 25 bin yeni işin yaratılması gerekiyor.

Petrol kaynaklarının getirilerini gayet iyi değerlendiren Norveç'in şu anda her bir vatandaşı için yaklaşık 200 bin ABD doları birikime sahip olduğu açıklanıyor. Norveçlilerin %20'sinin ise emekli aylıklarından ayrı olarak refah yardımı ile geçindiği belirtiliyor. Norveç GSYİH'nin %4,3'ünü iş göremezlik yardımı alanlara öderken OECD ülkeleri arasında Danimarka'dan sonra ikinci sırada yer alıyor.

Kaynak: "Ecowarriors Bankrolled by Oil", The Economist, February 8th, 2020.

Polonya göçmen kabulünde AB'de birinci

Avrupa Birliği'nin en homojen ülkelerinden biri olan Polonya günümüzde tam bir göçmen ülkesi olma yolunda ilerliyor. İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD) 2019 Göç Görünümü'ne (OECD Migration Outlook 2019) göre en fazla göçmen işçi kabul eden ülke Polonya oldu. Polonya'yı ABD izledi.

Oransal olarak bakıldığında, Polonya Almanya'nın 2018'de kabul ettiği yabancı sayısının yaklaşık beş katına yaklaştı. Örneğin, 2014 yılından itibaren Polonya'ya gelen Ukraynalıların sayısı 2 milyonu aştı. Ayrıca, son üç yıl içinde 36 bin Nepalli, 20 bin Hintli ve 18 bin Bangladeşli ülkeye yerleşti. 2019 yılı içinde toplam 24 bin Nepalli, Hintli ve Bangladeşliye uzun-süreli vize verildi. Ayrıca, Polonya İstihdam Ofisi'nin Asya'dan gelecek göçmenler için Singapur'da bir ofis açacağını açıkladığı bildirildi.

Otuz sekiz milyon nüfuslu Polonya, 2011 yılında sadece 100 bin göçmene ev sahipliği yaparken, günümüzde AB dışındaki ülkelere en çok göç alan AB ülkesi oldu. Göç veren ülke olarak ise Polonya 2019 yılında bir önceki yıla göre %5,7 oranında daha az göç verdi.

İkinci Dünya Savaşı sonrası Avrupa'da yaşanan ekonomik canlanma neticesinde işsizlik 1930'larda %8 seviyesinden 1950'lerde %3'e, 1960'larda ise %1,5'a düşerken işgücü açığı oluşmuş ve göç zorunlu hale gelmişti. Polonya şimdi benzer bir ekonomik durum yaşıyor. Şu anda, Ukrayna, Belarus ve diğer eski Sovyetler Birliği ülkelerinden gelenlere altı aya kadar vizesiz çalışma hakkı tanınıyor ve yetkililer, Ukraynalıların herhangi bir sosyal sigorta güvencesi olmadan çalıştığını belirtiyor. Ancak, Polonya'nın geçmişte yaşanan tecrübelerden yararlanmasını gerektiği hatırlatılarak geçici işçilerin geçici olarak ülkede kalmakla kalıcı olacağı ve bundan dolayı da

siyasi kararları etkileyeceğinin bilinmesine işaret ediliyor.

Kaynak: "Poland is repeating the mistakes of other European countries," The Economist, February 22nd 2020; "Far more labour migrants to Poland than Poles to Norway", Nordic Labour Journal, September 24, 2019.

Romanya'da kırsal kesimde işsizlik yüksek

Uzun yıllardır kırsal kalkınma hamlesi içerisinde bulunan Romanya, Avrupa Birliği (AB) ülkeleri içerisinde tarımın istihdamdaki payı bakımından en ön sırada yer alıyor. Yaklaşık olarak her dört çalışandan biri (%23) tarım sektöründe çalışırken (Bulgaristan'da %18, Yunanistan'da %11 ve Polonya'da %10 dolayında) AB'deki her üç çiftlikten birisi bu ülkede bulunuyor. Ancak, tarım işletmelerinin düzensizliğinden dolayı çiftliklerin sanayileşme sürecine girmeleri imkansız görünüyor. Rejim değişikliğinden sonra Romanya'daki arazilerin bir kısmı daha önce kolektif çiftlik olan ve şimdi özel işletmelere dönüşen çiftlikler ile bunları ekip biçenler arasında bölüşülmüş durumda. Ancak, küçük toprak sahibi olan bu kişilerin çoğunluğu ya kırsaldan taşındı ya da ileri yaş seviyesine ulaştı. Bir kısmı ise topraklarını büyük çiftliklere kiraladı. Bu nedenle arazilerin verimlilikleri çok düşük. Sanayideki istihdam oranları ise yaklaşık %30'lar ile tarıma göre daha yüksek. Bu oranlar Çek Cumhuriyetinde %37, Slovakya'da %32 ve Polonya'da ise %31.

Bazı uzmanlar istihdama katılmayan iş gücü oranının oldukça yüksek olduğunu belirterek bunun nedeninin tarımda serbest çalışanlar olarak tanımlanan işsizlerden kaynaklandığını bildiriyor.

Resmi kaynaklara göre, Romanya'da çalışma çağında bulunan 1.6 milyon kişi tarımda serbest çalışan olarak tanımlanıyor ve istihdam edilen toplam nüfusun %19'unu teşkil ediyor. Bir başka ifadeyle, bu kişilerin çoğunluğu gizli birer işsiz ya da iş bulma şansı çok az olan kırsal kesimde düşük standartta yaşam süren sadece kendi ihtiyaçları kadar üretim yapan kişilerden oluşuyor. Uzmanlara göre bu bireyler, ekonomik büyümeyle bağlantısı kesik olan Romen nüfusunun büyük bir parçasını teşkil ediyor. Dünya Bankası uzmanları Romanya'daki gelir dağılımının en alt sırasında yer alan %40'lık kesimin yaklaşık yarısının işsiz olup çalışmadığını, %28'lik kesimin ise sadece kendine yetecek ölçüde tarımla uğraştığını belirtiyor. Romanya'da işsizlik, iş gücünün son derece vasıfsız olduğu ve çok az iş fırsatının olduğu yoksul kırsal alanlarda yoğunlaşıyor.

Kaynak: "Romania tries to bring informal farmers into the system", The Economist, January 25th 2020; "Hidden workforce. Almost a quarter of Romanians work in agriculture, the highest share in the EU", BR Business Review, Web. 12.06.2019